

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XIX. — Izdan in razposlan dne 20. aprila 1872.

50.

Ukaz ministra za bogočastje in uk od 5. aprila 1872,

s katerim se izdaje nov propis za preskušnje učiteljev po ljudskih in meščanskih učilnicah.

Veljaven za kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane, edino ne za Galicijo.

Dozdanje izkušnje pri zvrševanju ministerskega ukaza od 15. novembra 1869 (Drž. zak. št. 168) so pokazale potrebo, predrugaciti mu mnogokatero določilo, in dopolniti ga.

Vzvidelo mi se je torej namesto tega ministerskega ukaza in dotičnih dodatnih naredeb izdati ta novi propis za preskušnje učiteljev na ljudskih in meščanskih šolah, kateri pride v moč 1. dne oktobra 1872:

§. 1.

Postavijo se posebne komisije, katere bodo preskuševale učitelje za občne ljudske in za meščanske šole (§. 38 državne postave od 14. maja 1869.) Njih ude imenuje minister za bogočastje in uk po nasvetu deželnega šolskega oblastva na tri leta. Najmenj dva izmed njih naj se vzameta iz učiteljev ljudskih šol. Oni dobivajo za svoj trud nagrado, in kjer je treba, tudi povprečnino za potne troške in dijete.

Minister določuje tudi tistega izmed komisijnih mož, kateremu je izročeno tehnično ravnanje preskušnje in opravilstvo, in namestnika mu. Ón ima naslov: „Ravnatelj preskuševalne komisije za občne ljudske in za meščanske učilnice.“

§. 2.

Te preskuševalne komisije so: na Dunaji, v Lincu, Salzburgu, Bregenci, Inšpruku, Tridentu, Celovci, Gradci, Trstu, Pragi, Ljutomicah, Budejevicah, Brnu, Olomucu, Opavi, Ljubljani, Gorici, Zadru, Črnovicah, Rovinji.

§. 3.

Preskuševanje je dvakrat na leto, in to v mesecih aprilu in oktobru, ako minister uka posameznim deželam nij postavil ali pozneje ne postavi drugih rokov.

§. 4.

Učiteljska sposobnost (zmožnost) se lahko izreče za občne ljudske in meščanske učilnice sploh ali samo za prve (§. 38, odstavek 5 državne postave od 14. maja 1869.)

§. 5.

Učiteljska sposobnost za meščanske učilnice se razteza ali na vse učne predmete, ali samo na eno ali na dve izmed teh treh skupin:

1. Jezikovno-zgodovinske stroke, kakor so: jezikoslovje, zemljepis, zgodovina,
2. prirodoznanstvene stroke, kakor so: prirodoepis, prirodoslovje (fizika in kemija) — k tema za dopolnilo: matematika,
3. matematično-tehnične stroke, kakor so: matematika, risanje — k tema za dopolnilo: prirodoslovje.

Vrhu tega se v vsaki skupini izprašuje tudi iz pedagogike.

Kandidatom druge in tretje skupine je na voljo, izbrati si za dopolnilo katero drugo stroko tretje ali druge skupine, a ne tiste, ki je vzeta za pravilo. Preskuševanec mora v dopolnilnem predmetu, kar se obsežnosti tiče, pokazati toliko znanja, kolikor se zahteva pri drugih predmetih izbrane skupine, a ne samo toliko, kolikor bi bilo dovolj za pripomočno službo.

§. 6.

Vsak kandidat, kateri hoče dobiti učiteljsko sposobnost za meščanske učilnice, mora konči (vsaj) iz vseh predmetov ene skupine (§. 5) preskušnjo opraviti.

Vendar je kandidatom na voljo, dati se preskuševali tudi iz enega ali iz več predmetov druge skupine.

Vsakakor mora kandidat v učnih predmetih drugih skupin izkazati toliko znanja, kolikor se zahteva za učiteljsko sposobnost na občnih ljudskih šolah. Preskuševalna komisija sodi, ali je to izkazano ali ne z vploženimi svedočbami (izpričevali).

§. 7.

Kdor želi biti pripuščen k preskušnji, naj se pismeno zglati ravnateljstvu katere preskuševalne komisije (§. 2), ter naj pové, katere izmed raznih preskušenj hoče storiti (§§. 4 in 5). Ti zglasitvi naj se pridene:

- a) kratek popis, kako je doslej živel, in kako se je izobraževal;
- b) svedočba zrelosti, zadobljena na učiteljskem izobraževališči;
- c) izkaz, da je dovršil najmenj dve leti (v Dalmaciji in Istri tri leta) v djanjski šolski službi, in to na javni ali taki privatni učilnici, katera ima pravico javnosti.

Tisti, ki se niso doučili na javnem učiteljskem izobraževališči, morajo priložiti tudi svedočbo, da so trdnega života. Ministru za uk je pridržano razsoditi, ali se sme kdo iz posebnih razlogov pripustiti k preskušnji, da si mu katere teh prilog manjka.

§. 8.

Preskušnja je dvojna, teoretična in praktična. Teoretična preskušnja je ustna in pismena. Ustna preskušnja je javna.

Pismene preskušnje se po enoglasnem sklepu komisije smejo oprostiti tisti, kateri so s pisateljskimi deli izkazali svojo sposobnost. Ustne in praktične preskušnje nij smeti nikogar oprostiti.

§. 9.

Pismena preskušnja kandidatov za občne ljudske učilnice je v tem :

1. Da napišejo sestavek v učnem jeziku in morebiti v katerem družem deželnem jeziku ;
2. da razrešijo nekoliko matematičnih nalog ;
3. da obdelajo po katero vprašanje iz ostalih predmetov, sosebno iz odgojstva in nauka o poučevanju otrok. Kandidati za meščanske učilnice dobivajo pismene izdelke iz vseh predmetov, katere si izberó.

§. 10.

Ustna preskušnja kandidatov, ki hočejo dobiti učiteljsko sposobnost za občne ljudske šole, obseza pedagogiko in vse tiste predmete, katere je po državni postavi o ljudskih šolah učiti ljudskošolskemu učitelju :

Kandidat mora dokazati, da si je, odkar je dobil svedočbo zrelosti, prizadeval svoje znanje pomnožiti in dotrditi, ter da mu je na tanko po obsežku in učnem načinu znano vse, kar je učiti na ljudski učilnici. S preskušnjo naj se torej ne pozveda toliko, ali so kandidatu vse podrobnosti iz različnih učnih predmetov popolnoma znane, nego ali mu je od tega, kar se v ljudski učilnici uči, najvažnejše znano, ali v njegovem znanji vladata red in jasnost, in sosebno še to, ali je popolnoma večš tega, kako treba, kar se tiče metode, ravnati s posameznimi predmeti.

Kandidati za občne ljudske učilnice naj opravijo posebno ustno preskušnjo, da so potem sposobni učiti verstvo (§. 38 državne postave od 14. maja 1869.)

Preskušajo naj jih v tem komisijni možje, nalašč za to postavljeni, vpričo ravnatelja preskuševalne komisije in komisarjev, katere cerkvena oblast odbere, ter sodbo, ali je, in v kateri stopinji je kandidat sposoben k namestovalnemu uku vérstva v ljudski učilnici, ali če nij sposoben k temu, določevali bodo edino zastopniki dotične cerkve ali verske družbe. Ravnatelj preskuševalne komisije naj tudi trdo pazi na metodično stran vérskega nauka ter naj svoje mnenje o tem priobči cerkvenim zastopnikom.

§. 11.

Za učiteljsko sposobnost na meščanskih šolah naj se iz posameznih učnih predmetov toliko zahteva :

1. Pedagogika.

Znanje najvažnejših naukov antropologije (somatologije in empirične psihologije) ter logike ; znanje otrokove naravi in pomočkov, kako se otrok odgojuje ; tenka znanost, kako se hrani in goji zdravje po učilnicah ; zvedenost v načelih poučevanja ; znanje zgodovine o pedagogiki, sosebno z ozirom na zgodovinski razvoj avstrijske ljudske in meščanske učilnice in njijne naloge v zdanjosti ; znanje načel šolske discipline in postav o ljudski učilnici (državne postave o ljudski učilnici, dotičnih deželnih šolskih postav, šolskega in učnega reda, učnih črtežev.)

2. Učni jezik.

Znanje slovnice (novovisoko-nemške pri nemškem učnem jeziku.) Splošen pregled o jeziku, kako se je razsnoval ; poznanje navadnejših oblik in vrst prozajične in poetične dopovedbe ; znanje odličnih del novejšega slovstva iz samosvojnega čitanja in njihove karak-

teristike po najvažnejših razdobjih; ročnost v ustnem in pismenem dopovedovanji; trdnost v izustnem govoru; ročnost v razstavljanji prostih snovij; sposobnost, težka berila po stvári in jeziku razkladati.

Podobno se merijo zahteve, ako bi kdo delal preskušnjo iz drugega deželnega jezika.

3. Zemljeznanstvo.

Znanje zemlje v matematičnem, fizikalnem in političnem oziru, sosebno znanje Evrope in zlasti Srednje Evrope; temeljito znanje domovinskega zemljepisa; znanje ustave in državnih uredeb avstrijsko-ogerske monarhije sploh; pregledne znanosti trgovinskega zemljepisa; trdnost v primerjalnem obdelovanji zemljepisne tvarine; vajenost v risanju zemljëvidov in v grafičnem napodobljevanji zemljeznanstvenih predmetov.

4. Zgodovina.

Pregled občne zgodovine zemljepisno in časoslovno obrazložen ali potrjen s posebnim ozirom na omiko; iz starega veka bodi težišče v zgodovini Grkov do Aleksandra in Rimljanov do Avgusta, a iz srednjega veka in nove dobe v zgodovini Srednje Evrope.

Tanje znanje avstrijske zgodovine.

5. Matematika.

Obširno znanje vseh aritmetičnih operacij in njih podlog, ročnost v računskih slučajih državlanskega življenja; znanje prostega knjigovodstva; znanje najvažnejših nauk (učnih postavkov) algebre (v dotrdbo aritmetičnih operacij), znanje planimetrije, stereometrije in ravne trigonometrije s posebnim ozirom na to, kako se v dejanji uporabljajo.

6. Prirodna znanstva:

a) Prirodopis.

Pregledno znanje treh predelov prirodstva, oprto na samogled in na izurjenost v razlikovanji in določevanji, in znanje važnejših prirodopisnih sistem; korenito znanje najvažnejših prirodnin z ozirom na to, kako se v dejanji lahko z njimi okoristi obrtnost in poljedelstvo; znanje človeka po sestavi, delovanji organov, in kar se tiče zdravja, kako se hrani; znanje fizičnega zemljepisa.

b) Prirodoslovje.

Znanje najvažnejših prirodnih močij (sil) in njihovih zakonov, spretno razkladanje najočitnejših prirodnih prikazov tudi z ozirom na opite (eksperimente); vednost, kako je rabiti najnavadnejše aparate; znanje imenitnejših kemijskih prvín in tistih anorganskih in organskih spojín ali zvez, ki se v državljanskem življenji navadneje dejanski rabijo.

7. Risanje.

Ročno risanje geometrijskih oblik in prostih ploskih ukrasí (ornamentov) na šolski tabli, z golo roko v vélicem merilu.

Ročnost v razumnem posnemanji otenjanih (šatiranih) ornamentalnih in figuralnih predlog.

Spretno narisavanje geometrijskih oblik na ravnem, znanje važnejših načel iz nauka o projekciji, uporabljenih na nauk o tenji, perspektivi in napodobljevanji prostih predmetov staviteljske in mašinske stroke.

Spretno porisavanje geometrijskih teles in prostih plastičnih ukrasil z zaznamenjevanjem tenje nasebne in odsebne ter svetlobnih mest.

Ročno risanje očrtov po prirodnih in umeteljno narejenih telesih.

Pri vsacem pod 2—7 omenjenem predmetu je na tanko preskusiti znanje posebne metodike.

§. 12.

Kar se tiče pisanja, risanja, petja in igre na gosli in klavir, potrebne pri učenju petja, preskuševalna komisija lahko ukaže posebno preskušnjo, ali na podlogi gotovih opor kandidatu prisodi učiteljsko sposobnost.

Ob slučajih posebnega ozira vrednih sme preskuševalna komisija kandidata oprostiti preskušnje iz petja, oziroma iz igre na gosli ali klavir, potem iz telovadstva; ali to je treba v svedočbi, katera se izdá o preskušnji, izrečno povedati.

Kandidatom za meščanske učilnice, ki so si izvolili jezikovno-zgodovinsko skupino, sme se, ako prosijo, preskušnja iz risanja utesniti do mere v §. 11, pod 3 določene.

§. 13.

Pismene preskušnje se delajo pod nadzorom mož preskuševalne komisije.

Pomočkov rabiti nij dopuščeno.

Kandidatom meščanskih učilnic naj se za vsak pismen izdelek, kandidatom ljudskih šol za vsak izdelek iz pedagogike, jezikoslovja in matematike dadé po štiri ure, in kadar minejo, potem se izdelek vzame. Kar se tiče drugih predmetov, določuje preskuševalna komisija kandidatom ljudskih šol, koliko časa smejo pismene izdelke delati.

§. 14.

Zaradi ustne in praktične preskušnje se sme preskuševalna komisija razdeliti na odseke; vsak odsek mora, kadar se preskušavajo kandidati ljudskih učilnic, imeti najmenj po tri, in če se preskušavajo učitelji meščanskih učilnic, najmenj po pet mož.

V odsekih, kjer nij ravnatelj, prevzame prvosedstvo tist mož, katerega v to ravnatelj določi.

§. 15.

Praktična preskušnja je v učitvi na poskus ter se v tisti šoli dela pred istimi preskuševalnimi komisarji, kateri so kandidata pri ustni preskušnji izpraševali. Predmet, katerega bode razkladal, naznani se kandidatu poprej ta dan.

S to preskušnjo naj se sosebno izkaže, ali ima kandidat že od narave kake darove za učitelja in katere, in koliko se je že praktično izuril v učenju.

§. 16.

Po dokončani preskušnji naj se v zapisniku ustanovi, kako se je izšla, in to za vsak učni predmet in za učitev na poskušnjo posebej.

Kar kandidat pokaže v posameznih predmetih in povzemši vse preskušnje, to je izreči s temi besedami, namreč: vrlo dobro, dobro, zadostno, jedva (komaj) zadosti, ne zadosti.

Prisodek za vsak predmet posebej se določuje z večino glasov po nasvetu dotičnega preskuševalca.

Kadar se presoja uspeh ustne preskušnje in poskusne učitve, naj glasujejo samo tisti možje, kateri so preskušnjo zvrševali. Pri presojanji pismenih izdelkov in pri ustanavljanji končnega izhoda bodo glasovali vsi možje komisijni, kateri so iz posameznih predmetov izprašavali.

Ob enakem številu glasov velja nižji prisodek.

§. 17.

Kadar so prisodki za posamezne preskuševánjske predmete ustanovljeni, naj preskuševalna komisija na njihovi podlogi povzame celokupni izhod preskušnje ter naj določi, za kakšne učilnice in oziroma za katero skupino (§§. 4 in 5) je preskuševanec dobil sposobnost, in kolika je ta sposobnost po stopinji.

Preskuševalna komisija ima pravico, takim kandidatom, kateri so delali preskušnjo za meščanske učilnice a se ne morejo potrditi za meščanske učilnice, ako prosijo, po meri tega, kar je preskušnja pokazala, prisoditi učiteljsko sposobnost za občne ljudske učilnice.

§. 18.

Učiteljska sposobnost za občne ljudske učilnice se sme prisoditi, če preskuševanec nij dobil v nobenem predmetu prisodka „ne zadosti“, in če je v dveh največ prejel prisodek „jedva zadosti.“

§. 19.

Učiteljska sposobnost za meščanske učilnice se ne more izreči, kadar je kandidat v več nego enem predmetu ene skupine dobil samo prisodek „zadostno.“

§. 20.

Tistim, kateri so zadobili sposobnost za eno predmetno skupino meščanskih učilnic, dano je na voljo, pozneje dobiti svedočbo učiteljske sposobnosti tudi iz katere druge skupine. Ob tacem slučajju naj se ne izprašuje iz pedagogike.

§. 21.

Če je kdo ovržen (reprobovan), mora ponoviti preskušnjo pred isto preskuševalno komisijo in sicer praviloma po celem nje obsežku. Samo pri kandidatih za občne ljudske učilnice je prihranjeno preskuševalni komisiji, da sme ob slučajjih ozira vrednih od ponovljene preskušnje izločiti tiste predmete, v katerih je kandidat ob prvi preskušnji dobil prisodek „vrlo dobro“ ali „dobro.“ Ponovitev se pravilno samo enkrat dopušča. Izimek sme dopustiti minister uka, če preskuševalna komisija tako nasvetuje (§. 39 državne postave od 14. maja 1869.)

§. 22.

Za preskušnjo plačujejo kandidatje ljudskih učilnic takse po 3 gld., a kandidatje meščanskih učilnic po 10 gld. avstr. veljave.

§. 23.

Svedočbo (spričevalo) po dokončani preskušnji izdajana naj obseza:

1. Popolno rodočnico preskuševančeveo,
2. določbo, v katerem jeziku je kandidat sposoben učiti,

3. prisodek o uspehu preskušnje v posameznih predmetih,

4. skupno sodbo, katera se zaznamenjuje s števkami 1, 2, 3 in 4 v tem zmislu, da štev. 1 vzraža v zelo dobro, štev. 2 dobro in štev. 3 zadostno sposobnost.

Svedočbo štev. 4 dobodo tisti, katerim se nij prisodila sposobnost.

Svedočba za učitelje meščanskih učilnic naj ima v sebi še obširno z razlogi podprto sodbo, kar je preskuševanec v posameznih predmetih pokazal da zna.

Na konci svedočbe o učiteljski sposobnosti za občne ljudske učilnice je pristaviti, ali je, in v kateri stopinji je kandidat sposoben k namestovalnemu uku verstva, ali če k temu nij sposoben (§. 10, odstavek 4).

Kar je kdo pokazal znanja iz nezapovedanih predmetov, treba v svedočbah o učiteljski sposobnosti za ljudske in meščanske učilnice v opomnjah razvidno storiti.

§. 24.

Pri kandidatih meščanskih učilnic naj se za vsako skupino izreče posebna celokupna sodba, ako storé preskušajo iz več nego iz ene skupine.

Svedočbo s štev. 1 dobodo tisti kandidati, kateri so v vseh preskuševájujskih predmetih izbrane si skupine prejeli prisodek „vzelo dobro.“

V svedočbi s štev. 2 ne sme biti noben nižji prisodek nego „dobro.“

Svedočba s štev. 3 se dá tistim kandidatom, kateri dobodo poleg vzelo dobrih in dobrih prisodkov tudi en prisodek „zadostno.“

Ob vseh ostalih slučajih dobode kandidat stopinjo štev. 4.

Za kandidate ljudskih učilnic veljajo ta določila:

Svedočba s štev. 1 se sme prisoditi samo tistim kandidatom, kateri so prejeli iz pedagogike, praktične sposobnosti za učitelja, iz učnega jezika in aritmetike najmenj tri „vzelo dobro“, iz večine realnih naukov „vzelo dobro“, in ki nijso v nobeni drugi stroki dobili nižjega prisodka nego je „dobro.“

Pri svedočbi štev. 2 mora v praktični učiteljski sposobnosti in znanstvenih strokah biti več vzelo dobrih in dobrih prisodkov nego prisodkov „zadostno“, niti sme biti kateri prisodek „jedva zadosti.“

Ob vseh drugih slučajih daje se svedočba štev. 3, ako kandidat nij dobil nobenega prisodka „ne zadosti“ ali ne čez dva „jedva zadosti.“

Svedočba štev. 4 se podeljuje, kadarkoli dobode kandidat en prisodek „ne zadosti“ ali več nego dva prisodka „jedva zadosti.“

§. 25.

Svedočbe učiteljske sposobnosti je izdajati po obrazcih v dodatku priloženih. Podpisuje jih ravnatelj z enim možem iz preskuševalne komisije vred.

§. 26.

Učiteljice se preskušavajo tako kakor učitelji, toda posebej.

Prisodki o ženskih ročnih delih in o gospodinjstvu se smejo kar predeti iz svedočbe zrelosti v svedočbo učiteljske sposobnosti.

Preskušava naj se z ozirom na tiste premembe, ki jih uredba ljudskih in meščanskih učilnic za deklice podaje, in katere so, kar se tiče posameznih naukov, v učnem črtěžu izobrazevališč za učiteljice ukazane.

§. 27.

Tisti kandidatje, kateri so že dobili učiteljsko sposobnost za srednje učilnice (gimnazije ali realke) ter bi radi dosegli sposobnost za učiteljsko službo na meščanskih učilnicah, naj napravijo samo dopolnilno preskušnjo iz tistih predmetov, za katere ne izkazujejo sposobnosti z opravljeno preskušnjo.

§. 28.

Svedočbe učiteljske sposobnosti, ki jih je kdo dobil zunaj dežel zastopanih v državnem zboru, potrebujejo izrecnega priznanja ukovnega ministra.

Isto velja, dokler se drugače ne ukaže, o svedočbah, ki se dobodo v kateri tistih na državnem zboru zastopanih dežel, za katere so dana posebna pravila, kar se tiče učiteljskih izobraževališč, kadar se stvar suče o službi na kateri ljudski šoli v ostalih na državnem zboru zastopanih deželah.

§. 29.

Kandidati, kateri že imajo učiteljsko sposobnost za občne ljudske in za meščanske učilnice ali za eno strokóvno skupino meščanskih učilnic, in kateri bi radi dobili učiteljsko sposobnost za ist učni predel, z ozirom na drug učni jezik, naj se pred katero za preskušnje v dotičnem jeziku postavljeno preskuševalno komisijo za občne ljudske in za meščanske učilnice dadé še enkrat preskušati na to stran, ali popolnoma znajo ta drugi učni jezik sploh in z ozirom na svoj učni predel posebej.

Preskuševalni komisiji je na voljo, ob takih slučajih, pretehtavši okoljnosti, kandidata od vseh pismenih izdelkov ali od nekoliko njih in tudi od praktične preskušnje oprostiti; ali nikdar mu nij smeti odpustiti tudi ustne preskušnje.

O preskušnji naj se kandidatu ali izroči svedočba, ki obseza zgolj skupno sodbo in naznačilo stopinje, ali naj se to pristavi v dodatku na svedočbo učiteljske sposobnosti, katero že ima.

Učiteljska sposobnost se more samo tedaj izreči, kadar ima preskušnja vrlo dober ali dober uspeh.

Kadar se ta druga preskušnja dela pred isto preskuševalno komisijo in v istem roku, ne plača se nobena taksa, razen tega slučaja se plača polovica takse.

§. 30.

Ministerski ukaz od 4. maja 1871, št. 593*), kateri je preskuševalne komisije za občne ljudske in meščanske učilnice pooblastil, tudi posebne preskušne o sposobnosti za učenje v francoskem, italijanskem in angleškem jeziku po meščanskih učilnicah, učiteljskih izobraževališčih in po privatnih zavodih v obsežji ljudskih učilnic napravljati, bode še dalje veljal; samo da je preskuševalnim komisijam, kjer ón razpis ne ukazuje nič posebnega, držati se določil pričujočega propisa. Učiteljsko sposobnost je móči samo tedaj izreči, kadar je preskušnja imela vrlo dober ali dober uspeh.

Prehodne določbe.

§. 31.

Od preskuševancev za občne ljudske učilnice naj se še do 1. oktobra 1873 zahteva samo onoliko, kolikor je bilo učiteljskim izobraževališčem pred šolskim letom 1870 za učno

*) Ukaznik ministerstva za bogočastje in uk. Leto 1871, kos VIII. št. 27, stran 86.

nalogo zapovedano; vendar naj izpraševanec pokaže pri tem tak napredek v posameznih predmetih, kar se tiče znanja in metode, kakoršnega za svoje dolžnosti vnet in priden učitelj tudi v nekoliko neugodnih okolnostih lahko doseže.

§. 32.

Do 1. dne oktobra meseca 1873 dovoljeno bode, pripuščati k preskušnji o učiteljski sposobnosti za občne ljudske in za meščanske učilnice tudi take kandidate, kateri nimajo svedočbe zrelosti in ki ne izkažejo praktične šolske službe [§. 7, lit. b) in c)]; samo da se učiteljstva kandidati, kateri dobodo svedočbo učiteljske sposobnosti, ko niso prej praktično služili pri učilnici, smejo stóprv (še le) po dveletni (v Dalmaciji in Istri triletni) službi pri šolstvu za trdno (definitivno) postaviti, ter je to izrecno v svedočbi opomniti.

Stremayr s. r.

Obrazci svedočeb (spričeval.)

I a). Za učitelje občnih ljudskih učilnic.

C. kr. preskuševalna komisija za občne ljudske in meščanske učilnice

v (na)

Števílo

187

(Državni orel.)

Svedočba učiteljske sposobnosti za občne ljudske učilnice.

(Svedočbe četrte stopinje imajo napis „Preskuševanjska svedočba“.)

Štempelj
 Gospod, rojen dne 18 . . v (na) (rojstveni kraj, dežela) vere, je (kar in kjer se je prej učil) potem v letih hodil v c. kr. učiteljsko izobraževališče v (na) (uživa je na leto gld. štipendije) ter je dne 18 . . dobil svedočbo zrelosti . . stopinje za učilnice z (s) . . . učnim jezikom.

Potem ko je on poslej za podučitelja v učilnici v (na) služil (tu se pové, kje in koliko časa je že služil pri šolstvu), udal se je meseca 18 . . pred podpisano preskuševalno komisijo preskušnji o učiteljski sposobnosti za občne ljudske učilnice z uspehom, kakor se tu niže vidi:

Predmet:

Pokazano znanje:

Pedagogika
Praktična sposobnost za učitelja
. . . . učni jezik
Aritmetika
Geometrija
Zemljepis
Zgodovina
Prirodopis
Prirodoslovje
Nauk o poljedelstvu
Pisanje
Risanje
Telovadstvo
Petje
Godba na gosli

Z ozirom na tako pokazano znanje se je prisodila gospodu svedočba št. . . (to naj se zapiše s pismeni [črkami]), s katero se izrekuje, da je on samostojnemu učiteljevanju na občnih ljudskih učilnicah z (s) učnim jezikom (vrlo dobro, dobro ali zadostno) sposoben.

V posebni preskušnji iz nauka o verstvu je izpraševanec dobil stopinjo šte. . . torej je ón k namestovalnemu uku verstva svojega vérskega spoznanja po ljudskih učilnicah (vrlo dobro, dobro, zadostno) pripraven (ali nij pripraven.)

O p o m n j e.

Pokazano znanje iz nezapovedanih predmetov:

- jezik, ki je drugi deželni jezik
- Orglanje
- Igra na klavir
-
-

(Tu se postavljajo še kake opomnje, ako jih je treba.)

. dne 187 .

C. kr. preskuševalna komisija za občne ljudske in meščanske učilnice.

(Pečat preskuševalne komisije.)

Ravnatelj.

Preskuševalni komisar.

I b). Za učiteljice občnih ljudskih učilnic.

Za-nje naj se delajo svedočbe po obliki enake zgornji s tistimi premembami, katere se same po sebi pokažejo.

Zapovedani predmeti preskušnje, po katerih se ravná celokupna sodba, naj bodo in naj se naštevajo:

Pedagogika, praktična učiteljska sposobnost, učni jezik, aritmetika, geometrija, zemljepis, zgodovina, prirodopis, prirodoslovje, nauk o gospodinjstvu, francoski jezik, pisanje, risanje goloročno, petje, igra na klavir, telovadstvo, ženska dela;

nezapovedane stroke:

- jezik, ki je drugi deželni jezik, angleški jezik;

II. Za učitelje in učiteljice po meščanskih učilnicah.

C. kr. preskuševalna komisija za občne ljudske in meščanske učilnice

v(na)

Številno

187

(Državni orel.)

Svedočba učiteljske sposobnosti za ljudske in meščanske učilnice.

(Svedočbe četrte stopinje imajo napis „Preskuševanjska svedočba“.)

Štampelj rojen(a) dne 18 v(na)

. yere, udal(a) se je meseca 18 pred podpisano preskuševalno komisijo preskušnji o učiteljski sposobnosti za meščanske učilnice in to:

iz

Iz izkazov priloženih zglasitvi je posneti, kar se tiče:

a) Dovršenih ukov in opravljenih preskušenj:

b) kraja, kje, in časa doklej je že pri šolstvu služil(a):

Iz preskušnje o učiteljski sposobnosti se je pokazalo:

da

(Primeren prostor za obširno z razlogi potrjene sodbe o tem, kolikor znanja je kdo pokazal v posameznih predmetih.)

Iz predmetov drugih skupin je izpraševanec (izpraševanka) pokazal(a) tiste znanosti, ki se zahtevajo za ljudsko učilnico, v stopinji.

Na podlogi tega uspeha se je svedočba štev. prisodila, ter se izreka, da je k samostojnemu učiteljevanju po občnih ljudskih učilnicah, in po meščanskih učilnicah z (s) učnim jezikom za (tu se naštevajo predmeti dotične skupine, oziroma tudi predmetov v zmislu §. 6, odstavek 2 preskuševanih) sposoben(-bna).

O p o m n j e.

. dne 187

C. kr. preskuševalna komisija za občne ljudske in za meščanske učilnice.

(Pečat preskuševalne komisije.)

Ravnatelj.

Preskuševalni komisar.